

Fietservaringen Colombia.

Januari 2009

Wij kijken met veel plezier terug op onze Colombia-reis. We hebben genoten van de Colombiaanse cultuur, de fietskilometers maar zeker ook van de groep (inclusief Pascal) waarmee we fietsten. Het was een leuke groep (met behoorlijke fietsverschillen) om mee op te trekken.

Het vliegen inclusief onze uit elkaar gehaalde in karton verpakte fietsen verliep vlot.

EI en ik zaten wel aan onze prestatiegrens. Colombia is echt klimmen, pittig en voor EI was het busje een uitkomst alhoewel ze de kilometers liever gefietst had.

De tweede dag al direct een klim van circa 10 kilometer (ging samen net), een dag later zo'n 20 kilometer door rul en hobbelig zand. Een paar lange klimmen en afdalingen van soms meer dan 40 kilometer waren toch wel heel speciaal. Uiteraard kun je de bus gebruiken als de energie op is of tekort schiet.

Wat valt op in Colombia?

Aardige en gastvrije mensen. Weinig gebedel. Je merkt niets van de Farc (of hoe het ook heten mag) Pascal informeert steeds waar hij wel of niet veilig kan fietsen. Hij neemt uiteraard geen enkel risico.

Wel veel politie en militairen op straat, in winkelstraten etc.

Ook in elk prutsdorpje "waken" ze en worden af en toe mensen aangehouden.

Bepaalde wegen zijn overdag wel veilig, 's nachts niet. Politie en militairen controleren voortdurend.

Colombianen geven aan dat de veiligheid de laatste 5 jaar erg verbeterd is. In Bogota zie je bijvoorbeeld maar 1 berijder op de motor of bromfiets en dan nog met een vest aan met hele helle neonletters die overeenkomen met het nummerbord. Er zijn blijkbaar veel mensen door de duo passagier overhoop geschoten (doodeskaders?).

Nog zo'n fenomeen: op elke plek, zelfs in de stille tochten, worden je "belminuten" (lokaal, interlokaal, internationaal) aangeboden voor zo'n 7 of 8 cent per minuut. In de stad lopen er tientallen en er staan veel mensen te bellen. Einde telefoonsel, simpel opgelost..... Op die manier 5 minuten bellen naar Nederland kost 1 hele euro.

Internet-cafe's kom je gelukkig overal tegen. Via de I-pod van een van onze fietsers en het nieuws via de computer blijven we op de hoogte van het wereld en Nederlandse nieuws, inclusief het winterse weer.

De grote steden lijken op de Westerse samenleving. Colombia is veel verder ontwikkeld als het verre Oosten, Azië. Alles is nog wel spotgoedkoop. Maar naar mate we verder Colombia intrekken verdwijnt de ontwikkeling en gaan we soms 25 jaar terug. Veel armoede. Nog steeds lemen hutjes met minimale omstandigheden.

Het verkeer rijdt rustiger, minder chaotisch als in Azië en tutert en jaagt niet, niet echt gevaarlijk. We hebben wel vaak op grote wegen gefietst met verkeer vlak naast je fiets, maar er zijn vaak redelijk brede fietsstroken. Maar we hebben ook gefietst ook op wegen waar amper iemand rijdt.

Alle twee een helm gekocht, kost maar 5 euro per stuk, een binnenband 75 eurocent. Colombiaanse fietskleding was erg in trek.

Het landschap is een fraai berglandschap, de mensen echt aardig en behulpzaam. We slapen steeds in hotel(letjes), we komen niets te kort maar soms is eten/slapen/douchen op gering niveau. Soms slapen op slechte matrassen met houten vlonders, veel prikmuggen ondanks alle smeerseltjes. Maar ook al 3 keer een zwembad gehad.

Geld pinnen in grotere steden gaat probleemloos.

De jaarwisseling hebben we met slaperige ogen (we gaan tussen negen en tien op stok) vanuit het hotel beleefd. Stille stad, iedereen blijft thuis en een heel matig vuurwerk. Maar we hebben het samen gezellig gemaakt.

Al met al wederom een fietsreis, die echt de moeite waard is. Voor ons weliswaar zwaar maar dat heeft het plezier van de reis niet vermindert.